

Bibel OCH BEKÄNNELSE

NR 3 2011 – ÅRGÅNG 25. LUTHERSKA BEKÄNNELSEKYRKANS TIDNING

Oljeberget sett från Davids stad.

BIBEL OCH BEKÄNNELSE

Lutherska Bekännelsekyrkans tidning.
Utkommer med 5 nummer om året.

Redaktion:

Ingvar Adriansson, Birgitta Erlandsson, Lars Gunnarsson, Gunilla Hedkvist, Ingela Lindmark.

Redaktionens adress:

Bibel och Bekännelse, c/o Adriansson,
Släntvägen 10, 33135 Värnamo,
e-mail: in.adriansson@bredband.net

Redaktionssekreterare: Birgitta Erlandsson,
e-mail: b-erlandsson@tele2.se

Expedition: Eivor och Kerstin Waljö,
Lärkvägen 21, 33197 Värnamo,
e-mail: waljo@tanno.se

Internet: www.bekannelse.se, www.lbk.cc

Prenumerationsavgift 150 kr per år

och gåvor till tidningen: LBKs postgiro
22 73 36-5. Från utlandet: IBAN: SE 07 9500
0099 6042 0227 3365. BIC: NDEASESS.

Ange "pren." resp. "gåva till BoB" samt namn
och adress.

LUTHERSKA BEKÄNNELSE- KYRKAN (LBK)

• Lutherska Bekännelsekyrkan är en evangelisk luthersk kyrka som tror att Gud har skänkt hela världen glädjebudskapet om den försoning som skett i Kristus. Vi tror att Jesus Kristus till sin natur är sann Gud, att han har blivit människa för vår skull, levt ett syndfritt liv, lidit och dött i vårt ställe och uppstått från de döda. Genom tron tar vi emot denna försoning, får förlåtelse för våra synder och har löfte om evigt liv tillsammans med Gud. Syftet med vår kyrkas existens är att föra vidare detta glädjebudskap, och att samlas kring predikan, dop och nattvard för att växa i den tro vi fått av Gud.

• Vår kyrkas tro har en enda grundval, nämligen det Ord som Gud har gett oss i Gamla och Nya testamentets heliga skrifter. Det är Gud själv som har inspirerat de mänskliga författarna till Bibelns 66 böcker, och därför ska dessa skrifter inte förstås som mänskliga produkter utan som Guds eget ord. Bibelns ord är den enda normen för sann kristen lära. Vi tror att Bibeln ska läsas utifrån dess egna anspråk och karaktär. Poesi ska läsas som poesi, historia som historia och så vidare.

• Vi bekänner oss till de lutherska bekännelse-skrifterna samlade i Konkordieboken från år 1580, eftersom vi funnit att de helt överensstämmer med vår kyrkas enda grundval: Bibeln.

• Vår tro är inte ny, utan har funnits i alla tider, där människor har tagit till sig Guds ord och rättat sig efter det. Eftersom vi har förstått att vi är stora syndare inför Gud behöver vi Guds ords rena och klara undervisning, där förlåtelse och upprättelse skänks åt oss genom förkunnelsen av Jesu försoningsverk.

• LBK delar tro och kyrkogemenskap med KELK, den Konfessionella evangelisk-lutherska konferensen, som består av ett tjugotal kyrkor runt om i världen, bland annat Evangelisch-Lutherische Freikirche i Tyskland, Evangelical Lutheran Synod och Wisconsin Evangelical Lutheran Synod i USA. Tillsammans är vi omkring en halv miljon kristna i denna internationella gemenskap, och det är vår önskan att allt fler ska dela vår gemenskap, där Frälsaren Jesus och syndernas förlåtelse alltid står i centrum.

redaktionellt

NÄR DETTA SKRIVS är två av Bibel och Bekännelses redaktionsmedlemmar på väg att som LBKs delegater delta i det internationella CELC-möte som hålls vart tredje år i olika delar av världen, denna gång i USA. Ingvar Adriansson och Lars Gunnarsson kommer säkert att förmedla sina intryck därifrån till våra läsare i nästa nummer. Det är alltid trossärkande och lärorikt att möta trossyskon från andra delar av världen. Samuel Adriansson berättar i denna tidning om sina erfarenheter från Portugal och den lilla lutherska kyrkan i det av tradition katolska landet.

Det är pingsttid och vi påminns om Hjälparen, den helige Ande som Jesus utlovade i sitt avskedstal till lärjungarna. Anden verkar inte vid sidan av Guds ord utan genom det. Att någon menade sig ha fått uppenbarelser eller hört röster i sitt eget hjärta förekom redan på Luthers tid, och han kallade det svärmeri. I vår tid förekommer det bl.a. inom den karismatiska rörelsen.

Innehåller Bibeln motsägelser? Hur kan den på ett ställe lova alla syndare förlåtelse och på ett annat neka alla förlåtelse? Frågan besvaras om vi tänker på att det i Skriften finns två helt skilda läror, lag och evangelium. C.F.W. Walters bok *The Proper Distinction Between Law and Gospel* (Den rätta åtskillnaden mellan lag och evangelium) har haft stor betydelse för den lutherska kyrkan ända sedan originalutgåvan utkom på tyska i slutet på 1800-talet, översatt till engelska 1928. Vi fortsätter att uppmärksamma 200-årsjubileet av Walters födelse med ett utdrag ur hans bok om att rätt skilja mellan lag och evangelium.

Frågor och svar i detta nummer handlar om hur man i olika kulturer gett uttryck för den bibliska principen att mannen är kvinnans huvud. *Principen* bakom seden att kvinnan täcker huvudet i kyrkan är viktig, men just den seden är kulturellt betingad. Vi har inte en sådan sed, skriver Paulus i 1 Kor. 11:16. Läs vad prof. Bivens skriver om bibliska principer som fortfarande gäller men kan få skilda uttryck i olika kulturer.

Barnberättelsen om pojken som arg och besviken ligger med brutet ben och ser hela fotbollssäsongen gå om intet har något att lära oss alla.

Sommaren ligger framför oss och vi hoppas alla våra läsare får en vederkvickande tid både till kropp och själ. På tidningens baksida finns uppgifter om de läger som LBK och systerkyrkorna i Norden har planerat i sommar. Försök att åka till åtminstone något av dem! Gläd dig över att Guds ord ännu lever och verkar i vårt sekulariserade land! Njut av den djupa gemenskapen som Guds Ande skapar mellan trossyskon!

Redaktionssekreteraren

Avskedsord

Det är en konst att lyssna, men det är också en förmån. Att få lyssna till en som vet och har stor erfarenhet är mycket värdefullt. Ibland hör vi människor säga: "Jag hörde hans sista ord" eller "Det sista han sa till mig minns jag särskilt väl". En människas sista ord på denna jord anses särskilt viktiga. I våra textord ur Johannesevangeliet hör vi en synnerligt viktig persons sista ord till sina allra bästa vänner. Ibland har man kallat det hans avskedstal. Då gäller det Jesus Kristus, Guds egen älskade Son, som kommit hit till jorden för att frälsa hela människosläktet med sitt liv och blod. I detta tal förklarar han varför han måste gå bort och då är det viktigt att vi lyssnar:

Ty om jag inte går bort, kommer inte Hjälparen till er. Men när jag går bort, ska jag sända honom till er. Och när han kommer, ska han överbevisa världen om synd och rättfärdighet och dom: om synd, ty de tror inte på mig, om rättfärdighet, ty jag går till Fadern och ni ser mig inte längre, om dom, ty denna världens furste är dömd (Joh. 16:7-11).

För oss människor var det helt avgörande att han gick bort för att Hjälparen, den helige Ande, skulle komma. Han hade ett budskap som avvek från alla andra budbärare i denna värld. Budskapet var så viktigt att om

det inte nådde fram till dem det var avsett för innebar det en katastrof för dem, en förlust som innebar evig olycka och en fasansfull dom. Därför var Hjälparens budskap och hjälp livsavgörande. Först måste hans ord nå deras öron. Med Hans egen undergörande kraft skulle det också nå deras hjärtan och föda på nytt till hopp och liv.

Varför var det så viktigt för mottagarna? Bara av en enda anledning. De var i en så svår situation att utan denne Hjälpare var de helt förlorade. Detta

gäller hela världen, det gäller alla människor. Men denne Hjälparens verksamhetsfält är också hela den värld vi lever i, en värld full av människor som du och jag med samma bekymmer, önsknings och behov. I denna värld lever människor en liten tid för att sen samlas till sina fäder. Just till denna värld har Hjälparen ett budskap grundat på att Frälsaren går till Fadern, återvänder till den himmel han lämnade för att utföra sitt uppdrag på jorden.

Därför är det budskap Hjälparen kommer med så viktigt. Han ska överbevisa världen om det som är en obegriplig sanning för dem, nämligen om synd, rättfärdighet och dom. Det är tre begrepp som världen behöver överbevisas om för att få rätt insikt om sig själv, om sin situation och om sin Frälsare. Redan på pingstdagen framstod denna överbevisning i sin fulla kraft. Enligt Apostlagärningarna kapitel 2 predikade Petrus för de församlade och överbevisade dem om denna

sanning. Det resulterade i att de fick ett styng i hjärtat och frågade vart de skulle ta vägen med sin synd och sin olycka. Petrus stod inte rädlös utan hade svar att ge.

Hjälparens uppdrag slutade nämligen inte med överbevisningen om synd utan bestod också i att tala om en rättfärdighet som har sin grund i Frälsarens verk. Denna rättfärdighet visar också att deras värste fiende, denna världens furste djävulen, var dömd. Överbevisade om den domen kunde apostlar och evangelister gå ut i hela världen med ett evigt evangelium. Så Hjälparens uppdrag är ett viktigt uppdrag och gör att människor överbevisas och får insikt och hjälp, verklig hjälp.

Därför måste kyrkans budskap till sin samtid alltid grundas på sanningen om synd, rättfärdighet och dom. När denna sanning förtigs eller sätts undan för annat som anses viktigare förlorar kyrkan sitt existensberättigande. Då har hon förvandlats till något annat än det hon var avsedd för. Då kan hon inte heller ge människor tröst längre. Hon kan trösta med att synden inte är så farlig, att alla människor är lika stora syndare, att vi är skapade till Guds avbild eller att vi ska göra så gott vi kan etc. Men det är en falsk tröst som inte talar om

var vi ska hämta hjälp mot det sargade eller dåliga samvetet.

Det Jesus kallar hjälp och tröst är verklig tröst. Hans helige Ande kallas här Hjälparen. Redan i Joh. 14:1 säger han: *Låt inte era hjärtan oroas. Tro på Gud och tro på mig.* Att tro är att lyssna till Hjälparen och låta hans ord gälla. Vi var inledningsvis överens om att det var klokt att lyssna och i synnerhet till en sådan Hjälpare eller tröstare som den helige Ande. Han är den som känner oss och våra behov bättre än vi själva och han har verklig tröst att ge. Han viftar inte bort talet om synden med falsk tröst. Han vågar visa syndens verkliga ansikte. Han vågar öppna vårt hemligaste rum likt kirurgen som måste komma åt den farliga cancertumören för att få bort den. Det hjälper inte att förneka eller förringa den. Den måste bort!

Men mitt i det största och djupaste elände kommer Hjälparen med läkedom, med förlåtelsens och nådens evangelium. ”Dina synder är förlättna. Kristus har gått bort för att jag ska komma till dig med hjälp.” Kristi avsked är inte hopplöshetens eller uppgivenhetens avsked, inte heller det slutliga avskedet även om det var kvällen före sin död han höll detta tal. Han visste att döden inte var en slutstation, den var över-

gången till något annat. Nu skulle det komma en Hjälpare, en som skulle påminna dem om precis det han sagt. De skulle bara lyssna, lyssna till det viktiga budskap som gällde dem och deras efterkommande. Därför har vi samma tröst idag, samme Hjälpare, samme Frälsare, ja, samme Gud. Och vårt mål är samma himmel som väntar på oss eftersom Kristus har berett oss rum där.

Några avskedsord fulla av tröst. Några avskedsord med precis allt vi behöver för att leva och bevara vårt hopp. Trots att människans historia är så tragisk och full av olycka alltigenom är den inte slut där. Den har sitt hopp om en rättfärdighet inför Gud grundat på att Kristus gick bort, tog all skuld på sig. Beviset är Hjälparens vittnesbörd om denna sanning som ingen kan ta ifrån oss, inte ens djävulen eftersom han drabbats av domen.

*Du ädla ljus, sänd livets Ord, till oss på denna mörka jord.
Att Gud rätt känna du oss lär, att han vår käre Fader är.
För andra lärors falska ljud bevara oss, o Herre Gud!
Hjälp oss förtrösta fast och visst, av hjärtat tro på Jesus Krist
Halleluja, halleluja.
Amen.*

Alvar Svenson

Den helige Ande och svärmarna

Begreppet ”svärmeri” myntades av Martin Luther i hans kamp mot olika riktningar på reformationens ”vänsterflygel”. Luther förde i mångt och mycket ett tvåfronts-krig. På ena sidan stod påven och den katolska kyrkan med sin gärningsrättfärdighet, på den andra sidan stod svärmarna. Dessa menade sig i början stå på Luthers sida. En av ledarna blev Luthers vän Karlstadt som medan Luther satt på slottet Wartburg menade att reformationen skulle föras fram på ett radikalt sätt och med våld. Sin inspiration fick Karlstadt från döpparrörelsen i Schweiz. Karlstadts framfart ledde så småningom till bondeupproret 1525 som fick tragiska följder för Tyskland.

Svärmeriets kännetecken

Vad kännetecknar då det svärmeri som Luther beskriver? Först och främst gör man en skillnad mellan Ordet och Anden. Man menar sig uppleva Andens direkta tal i sitt eget hjärta: vid sidan av Guds ord hör en människa ”Guds röst” i sitt inre. Denna inre röst uppenbarar Guds vilja och är samtidigt ett vittnesbörd om att man står i gemenskap med Gud. De som på detta sätt menar sig ha direkt tillgång till Gud, visar ofta upp en stor självsäkerhet och ger sig ut för att kunna bedöma och avgöra läror och frågor i kraft av en särskild uppenbarelse direkt från Gud. Reformatorerna avisade detta bestämt och konsekvent. Anden följer alltid Skriften och är bunden till Skriftens ord (Joh 6:63, Gal 3:1ff), och ges aldrig utanför eller vid sidan av ordet som läses eller förkunnas.

Varje uppenbarelse, röst eller vision som kommer från den troendes

eget hjärta, ska vi i princip förkasta.

I Schmalkaldiska artiklarna (1537) som ingår i Konkordieboken formulerar sig Luther enligt följande: ”Vi håller fast vid att Gud icke ger någon sin Ande och gåva utom genom sitt yttre ord. Därför ska vi ta oss till vara för svärmeandarna, vilka berömmar sig av att före och utan ordets förmedling äga Anden, för att sedan sätta sig till doms över Skriften när de tolkar och vrider den efter behag... Detta är alltsamman den gamle djävulen och ormen, som också gjorde Adam och Eva till svärmarer och ledde dem bort från Guds ord till att följa sina egna inbillningar.”

Dagens andliga situation

Går vi från Luther till dagens andliga situation, känner vi i stora delar av den karismatiska rörelsen igen mycket av det som Luther mötte i sin samtid. I kretsar som står OAS-rörelsen nära hålls kurser i profetiskt tal. Detta kan gå till på följande sätt: man sätter sig i en ring, sluter ögonen och öppnar sig för Gud och vad han säger till ens inre. Man tänker sig då att det första som faller en in är från Gud, vare sig man i sitt inre ser en gul cykel eller hör ordet morot. Detta är Guds budskap till oss och man kalla detta för profetiskt tal.

Man kan också höra människor som deltar i karismatiska möten vittna om en stark ”guds närvaro”, en känslomässig upplevelse att Gud är närvarande, en ande som råder i församlingen och gärna förknippas med lovsång och suggestiv musik. Ifrågasätter man detta har man en ”kritisk ande” och står emot Gud. Här är det viktigt att tydligt säga att ingen känslomässig upplevelse,

hur stark den än är, betyder att någon eller något kommer från Gud. Vi har ett objektiva kriterium och det är Guds ord, där alla läror och lärare ska prövas och bedömas (1 Joh 4:1).

Vi kan idag också höra om ”soaking”. Soaking (eng. Soaking Prayer) är en bönen metod, ett sätt att be som spridit sig inom kristenheten. Metoden innebär att man ska sitta eller ligga och låta sig beröras av Gud. Bedjaren slappnar först av, fokuserar sedan genom att lyssna på lovsångsmusik och tar emot ”ord” (ofta bibelord från minnet) eller ”bilder” (på näthinnan) som ska ge större insikt om Guds kärlek. Då ska Anden komma direkt från ovan, eftersom mötet är mättat med gudsnärvaro. Detta är inget annat än svärmeri. Att vara stilla inför Gud betyder enligt biblisk kristendom att hålla fast vid ordet, dvs. be Guds Helige Ande öppna våra ögon och öron så att vi ser och hör vad Gud i sin stora nåd har gett oss genom Ordet. Luthers skrifter innehåller hundratals ställen, ja tusentals, där Bibeln åberopas som högsta auktoritet. Luther talar också om hur viktigt det är att endast ordet får gälla. Därför måste alltid Bibeln ställas över påvar och kyrkomöten. Människans religiösa känslor och upplevelser måste underordnas bibelordet, förnuft och filosofi i alla dess former rätta sig efter Bibelns vittnesbörd. Luther betonade också starkt Bibelns grammatikaliska ordalydelse framför svärmarnas omtolkningar av Bibeln, ty budskapet finns inte bakom eller vid sidan av texten utan i den.

Ingvar Adriansson

Varför täcker inte kvinnor huvudet i kyrkan som de gjorde förr i tiden? Säger inte Bibeln att de ska göra det?

Din fråga utgår från 1 Korintierbrevet 11:3-16. Det är bra om du har detta bibelställe framför dig. Verserna 5 och 13-15 verkar föreskriva att kvinnor ska ha huvudet täckt vid gudstjänst, men de allra flesta kyrkor, inklusive vår egen, föreskriver inte något sådant. Det är inte att undra på om människor drar slutsatsen att Gud på något sätt är otydlig i det här bibelstället eller att många av dem som tror på honom är olydiga. Men det finns ett bättre svar.

Textens budskap är klart

Man kan inte ta miste på vad som är budskapet i hela det här avsnittet. Det finns en rollfördelning mellan män och kvinnor (vers 3) som grundar sig på skapelseordningen (vers 8,9) och ska komma till uttryck i gudstjänsten. Principen att män tjänar som kärleksfulla ledare och kvinnor som kärleksfulla medhjälpare bör avspeglade sig i hur man uppför sig och är klädd i gudstjänsten. I Korint gav männen uttryck för samtycke till principen genom att inte täcka sina huvuden och kvinnorna genom att täcka dem.

Frågans kärna

Vi diskuterar *inte* själva principen om ledarskap. Den är fastställd och upprepad på andra ställen (se 1 Mos. 2:18,21,22; 1 Kor. 14:33,34; 1 Tim. 2:11-13). Det frågan gäller är om den sed som för människor i Korint var ett tecken på att man samtyckte till principen betyder samma sak i andra länder och kulturer. Principen är allmän, men är sättet att uttrycka den lika allmänt? Eller var det en lokal

sedvänja som kan skifta från kultur till kultur? Den frågan är ämnets och ditt bekymmers kärnpunkt.

När vi frågar om något i Skriften är universellt och ska tillämpas på samma sätt i alla kulturer eller om det är kulturellt eller historiskt betingat ska vi söka svar i Skriften själv. Vi överväger om rekommenderad praxis speglar en lokal eller mer spridd sed och om sammanhanget och resten av Skriften stöder eller begränsar omfattningen av en viss föreskrift.

Vers 16 är till stor hjälp. Paulus skriver "att vi inte har en sådan sed". Paulus, hans medarbetare och andra kyrkor än den i Korint uttryckte inte sitt samtycke till principen om ledarskap genom att alltid använda sig av samma praxis som den som rådde i Korint. De kunde och ville uttrycka sitt samtycke till principen på olika sätt precis som vi gör nu i vår kultur. Att bära hatt eller slöja är idag inte förknippat med rollfördelning, så det hör till den kristna friheten.

Liknande frågor

Att brottas med den här typen av frågor och skilja mellan en tidlös princip och uttrycket för denna princip i en viss kultur är inte begränsat till frågan om täckt huvud. Befallningar att hälsa varandra med en helig kyss, använda handpåläggning, smörja med olja eller tvätta varandras fötter är sådana föreskrifter som mer ses som kulturellt betingade än allmänt gällande. Principerna som uttrycks genom praxis kvarstår. Men sättet att uttrycka dem kan variera. Den bibliska principen för underordning står fast, men de kulturella uttrycken för denna princip kan växla.

Av prof. Forrest Bivens,
Forward in Christ 2-11

Inte rättvist

Är vi barn är vi också arvingar, Guds arvingar och Kristi medarvingar, lika visst som vi lider med honom, för att också bli förhärligade med honom (Romarbrevet 8:17).

"Det är inte rättvist!" vrålade Linus och kastade fotbollen mot garderobsdörren. Han stirrade ilsket på sitt gipsade ben. "Ingen mer fotboll den här säsongen", rasade han. "Det är inte rättvist."

Plötsligt hörde han en knackning på dörren till sitt rum. "Sluta upp med att störa mig. Ser du inte att jag försöker sova?" tjöt han i sin besvikelse.

Ett grått huvud skymtade bakom dörrkarmen. "Förlåt Linus. Jag kommer tillbaka när du har sovit."

"Nej, nej tant Saga. Kom in!" Linus var förlägen för att han skrikat åt familjens gamla vän. "Jag trodde det var Tobbe som kom och trakasserade mig igen."

"Nej, det är bara gamla tant Saga som kommer och hälsar på dig." Hon stapplade fram till en stol och satte sig tungt på den. "Jag är ledsen att du har skadat dig, Linus. Jag förstår hur besviken du måste vara när du inte kan spela resten av fotbollssäsongen."

Linus ansikte ljusnade. "Det jag får lida är ingenting jämfört med när dina båda knäskålar krossades i bilolyckan."

"Jag antar att vi har ont båda två", log tant Saga. "Fast värken i kroppen är ingenting mot att förlora Kalle och barnen."

Linus nickade. Kalle och hon hade varit gifta i femtio år. Han och deras tre små barnbarn hade omkommit i en trafikolycka. "Du har varit med om så sorgliga saker och så kommer du hit och försöker uppmuntra mig. Hur kan du vara så glad?"

"Åh, jag har också haft mina bittra stunder", medgav tant Saga. "Det var när jag satt och sorterade gamla fotografier som mina känslor förändrades."

"Hur kunde gamla fotografier göra dig glad igen?"

"De gjorde att jag började se tillbaka på mitt liv. Jag har haft ett lyckligt liv förstår du, jag har inte haft särskilt mycket värk och inga större bekymmer."

"Och så drog Gud plötsligt undan all den där lyckan", sa Linus klagande. "Han tog Kalle och han tog barnen och lämnade dig kvar alldeles handikappad. Det är ju inte . . ."

"Rättvist?" undrade tant Saga. "Det var inte heller rättvist att Gud gav mig så mycket lycka under alla åren före olyckan. Som syndare förtjänade jag inte det heller."

"Jag såg det aldrig på det sättet", bekände Linus.

"Vem gör det? Vi tar allt gott för självklart, som om Gud var skyldig oss ett liv i lycka. När jag såg tillbaka på mitt liv kunde jag knappt upptäcka ett enda litet kors som jag fått att bära."

"Inte förrän nu", sa Linus dämpat.

Tant Saga nickade. "Jag insåg att antingen kunde jag leva resten av livet arg och bitter och skylla mina problem på Gud och alla andra, eller också kunde jag stå ut med allt när jag tänkte på hur mycket Jesus fick lida för att betala alla mina synder."

Linus stirrade på sitt obrukbara ben. "Det var inte rättvist att Jesus behövde lida för de fel jag gjort. Men han visade verkligen prov på kärlek till oss när han dog på korset. Tror du han kan använda mitt brutna ben som ett litet prov på min kärlek till honom?"

"Alldeles säkert", svarade tant Saga och kämpade för att komma upp ur stolen. "Och kom ihåg att ditt sätt att vara tålig när du plågas av något kan vara till uppmuntran för andra. Alla prövningar Gud ger oss är exempel på hans godhet, hur hemsk sorgen och smärtan än är."

"Är det så?" undrade Linus.

"Ja, för genom varje svårighet lär oss Gud att lita på *honom* och inte på hur starka och duktiga vi själva är. Han gör din tro större, Linus. Det finns bara ett ord som beskriver det – KÄRLEK!" Med en vinkning och ett halvt dussin stappande steg var hon borta. Ett leende spred sig över Linus ansikte. Det var det första spåret av lycka på två hela dagar. Han plockade upp sin gitarr och började knäppa mjukt på strängarna.

Bön: Käre Jesus, det är så lätt att ta emot dina välsignelser, men jag behöver hjälp att finna mig i de motgångar du prövar mig med. Hjälpt mig se hur du vänder alla problem till det bästa för mig. Tack Herre! Amen.

Joslyn Moldstad
i "At Home with Jesus".
Övers. B.E.

Luthersk tillväxt i sydvästeuropa

Portugal kan nog med säkerhet sägas vara Västeuropas "underdog". Landet sitter just nu i ett djupt ekonomiskt träsck, de importerar sin nationalrätt "Bacalhau" (torsk) från Norge och de är bland de få länder i Europa som aldrig vunnit den europeiska melodifestivalen. Trots detta är Portugal ett underbart land, temperaturen går sällan under noll på vintrarna, människorna är oerhört gästvänliga och nästan lika modesta som vi skandinaver.

Jag läser till civilingenjör och hade för mitt fjärde år möjligheten att studera utomlands lite varstans i värl-

den. Många av mina vänner åkte till USA och Asien, men jag valde istället Portugal, något som jag inte ångrar alls. Portugal är fortfarande Europa, men ting som väder, språk, kultur, seder osv är helt annorlunda mot Skandinavien, vilket har gjort mitt utbyte mycket rikt. Trots att Portugal på pappret är drygt 90 % katolskt, så finns det till min stora glädje en liten luthersk kyrka här. Kyrkan har en av sina två församlingar i huvudstaden Lissabon, där jag gör mitt utbyte.

Igreja Luterana de Portugal har kyrkogemenskap med LBK via CELC (Confessional Evangelical Luth-

eran Conference). Huvudpastorn i Igreja Luterana de Portugal heter Artur Villares och är bosatt nära Porto, där den andra församlingen i kyrkan finns. I dagsläget har Igreja Luterana de Portugal ungefär 30 medlemmar. Kyrkan har även sedan början av 90-talet kyrkogemenskap med WELS och under min tid i Portugal var pastor Kenneth Cherney från seminariet i Mequon, Wisconsin, på besök. Han hade gjort missionsarbete i Brasilien och hade där lärt sig portugisiska.

I början av april var en stor dag för kyrkan här i Portugal. Huvudförsamlingen ligger i Porto och fram till denna dag hade Lissabon ingen fast kyrkolokal och pastor. Församlingen i Lissabon samlades förr en gång i månaden i en konferenslokal på ett hotell och pastor Villares kom ner från Porto och höll gudstjänst. Detta ändrades den 3 april, då en permanent kyrkolokal invigdes i centrala Lissabon. Lokalen, som tidigare varit en frisörsalong, är relativt liten men antalet medlemmar i Lissabons församling är än så länge inte mer än 10 personer, så för stunden är den tillräcklig. En permanent pastor, vid namn Antonio Canoa, installerades också vid detta tillfälle. Så i fortsättningen har församlingen i Lissabon en fast pastor och gudstjänster varje söndag, vilket man kan glädjas åt. Trots att Portugal har stora problem ekonomiskt syns det att positiva förändringar kan ske även under svåra tider, vilket är något jag tycker är underbart. Så be för och tänk på våra trossyskon i Portugal!

A bênção de Deus (Guds välsignelse)

Samuel Adriansson

Artur Villares och Antonio Canoa.

Värdefull undervisning på hemsidan

Professor Siegbert W. Becker hade avgörande betydelse för tillkomsten av LBK. Han besökte Sverige ett flertal gånger från 1972 fram till året före sin död 1984. Han fick en stor kärlek till Sverige, lärde sig svenska och översatte flera småskrifter och artiklar till engelska.

Becker hade en enastående pedagogisk förmåga. Många av hans föredrag i Sverige och Norge finns att tillgå på LBKs hemsida. De är på engelska med tolkning till svenska. Lyssna t.ex. på hans föredrag *Omvändelsen*, *Utkorelsen* och *Den kristna friheten* under dina promenader eller bilresor!

Gå in på www.lbk.cc > Äldre multimedia > MP3 > Föredrag.

Altarbonaden i Norrköping

Från min plats i kyrkbänken faller blicken på den stora altarbonden. I centrum finns det mörkbruna, grova, korset med en enkel målning av min lidande Frälsare, i guld, mot vit bakgrund – glädjens färg. "Jesus all min glädje bliver, all min tröst och salighet", tänker jag. Törnet bar han som en smådekrona i mitt ställe.

Jesus är Bibelns A och O, han är själva centrum i Bibelns budskap, och garanten för att jag kan lita på allt som står skrivet där. Min blick

vandrar från det nedre vänstra hörnet med den uppslagna Bibeln till det stora gröna fältet med herdestaven omslingrad av en vinranka. "Herren är min herde, mig ska inget fattas." Som Guds barn är jag trygg. Jag får vara en liten kvist på vinstocken och hämta näring från den. Högst upp till vänster ser jag det välbekanta monogrammet som består av de två grekiska bokstäverna X och P – de två första bokstäverna i min Frälsares ärorika titel – Kristus – "den Smorde". Ja, denne ärans konung är min medlare mellan Gud och mig och min

herde på vägen mot himlen.

Hur har jag fått veta allt det? Den frågan besvaras i det röda fältet längst ner. Den första pingstdagen blev det tydligt och klart för alla närvarande lärjungar att det är "genom Guds Ande" som det sker. Den helige Ande kom till lärjungarna och visade sig som eldslågor den gången. Vid andra tillfällen visade han sig som en duva. Den viktigaste gåvan han ger är tron på Jesus och att vi har förlåtelse genom hans offerdöd på korset.

Min blick vandrar vidare mot det nedre högra hörnet. Två kors-

lagda nycklar. En att öppna med och en att låsa med. Nyckeln att öppna med längtar jag ofta efter. "Dina synder är förlättna." De orden öppnar himlen för mig. Den andra nyckeln – må Gud bevara mig för den. Den stänger himlen för den som vill fortsätta leva i sin synd och inte vill ta emot Guds förlåtelse.

Guds ord liknas vid säd som sås, gror, växer och mognar. Så vill jag att det ska vara med mig – att Ordet om Jesus ska bära frukt i mitt liv, så att andra blir

nyfikna och vill bli vänner till Jesus de också. Men den som öppet står för sin tro att "Jesus är Guds Son och världens Frälsare", kort sammanfattat med fiskens tecken, får minst lika ofta möta hån, förakt och lidande.

I himlen finns livets krona förvarad åt mig. Den får jag av nåd. Jesus har köpt den åt mig och den ska jag bära med glädje och tacksamhet för att jag får tillhöra honom.

Det är altarbondens predikan.

Gunilla Hedkvist

Skillnaden mellan lag och evangelium

av C. F. W. Walther

För att bli en duktig lärare i våra kyrkor och skolor är det helt nödvändigt att ha mycket grundlig kunskap i alla den kristna uppenbarelsens läror. Men om man har sådan kunskap har man ändå inte allt som behövs. Utöver en klar intellektuell förståelse av läroarna måste man kunna tillämpa dem på rätt sätt, låta dem sjunka djupt in i hjärtat och där visa sin himmelska kraft. Alla dessa läror måste bli så dyrbara och kära för dig att du inte kan låta bli att med värme instämma med Paulus: "Jag tror, därför talar jag", och med apostlarna: "Vi för vår del kan inte tåga med vad vi har sett och hört." Du har visserligen inte sett och hört med dina fysiska ögon och öron som apostlarna, men du har upplevt det genom dina andliga ögon och öron.

Av alla läror är läran om rättfärdiggörelsen viktigast, men därefter kommer läran om lag och evangelium. Luther säger att han är beredd att sätta den som kan skilja mellan lag och evangelium över alla och kalla honom doktor i den Heliga Skrift. Jag vill inte att någon ska tro att jag tänker sätta mig över alla och bli ansedd som doktor i den Heliga Skrift. Jag vill hellre förbli en ödmjuk lärjunge och sitta vid Luthers fötter för att lära av honom på samma sätt som han lärde sig av apostlarna och profeterna.

Om vi jämför Skriften med andra litterära verk finner vi att ingen bok verkar vara så full av motsägelser som Bibeln, inte bara i detaljer utan i det allra viktigaste:

hur vi ska komma till Gud och bli frälsta. På ett ställe lovar Bibeln alla syndare förlåtelse, på ett annat nekas alla syndare förlåtelse. I ett bibelställe utlovas evigt liv till alla människor, i ett annat uppmanas de att utträtta något själva för att bli

frälsta. Denna gåta får sin lösning om vi betänker att det i Skriften finns två helt skilda läror: läran om lagen och läran om evangeliet.

Skillnaden mellan lag och evangelium är inte att evangeliet är en gudomlig lära medan lagen är mänsklig. Så är det inte alls. Tvärtom är båda dessa läror i Skriften den levande Gudens eget ord.

Inte heller är skillnaden att bara evangeliet är nödvändigt men inte lagen, som om lagen vore ett tillägg man skulle kunna klara sig utan. Båda är lika nödvändiga. Utan lagen kan man inte förstå evangeliet och utan evangeliet är inte lagen till någon nytta.

Man kan inte heller säga att lagen är Gamla testamentets lära och evangeliet Nya testamentets. Det finns evangelium i Gamla och lag i Nya testamentet.

Lag och evangelium är inte heller olika när det gäller slutmålet, så att evangeliet skulle syfta till frälsning och lagen till dom. Båda har till sitt yttersta syfte att människor ska bli frälsta. Men lagen kan alltsedan syndafallet inte leda oss till frälsning, den kan bara förbereda oss för evangeliet. Det är genom evangeliet vi får förmåga att i viss utsträckning hålla lagen.

Vi kan inte heller säga att lag och evangelium motsäger varandra. Det finns inga motsägelser i Skriften. De är helt olika men i fullkomlig samklang med varandra.

Slutligen är skillnaden inte att det bara är en av dessa läror som är avsedd för kristna. Lagen gäller också för kristna. När en människa slutar tillämpa den ena av dessa två läror är hon inte längre en kristen. Det som skiljer lag och evangelium är:

1. hur de uppenbaras för människor

Lag och evangelium uppenbaras på olika sätt för människor. Människan skapades med lagen skriven i sitt hjärta. Till följd av syndafallet har denna skrift i hjärtat fördunklats, men den är inte helt och hållet utplånad. Lagen kan förkunnas för den mest ogudaktige och hans samvete kan tala om för honom att det är sant. Men när evangeliet förkunnas säger inte hans samvete samma sak. Evangeliets predikan gör honom snarare arg. Den värsta syndare tillstår att han borde göra det som står i lagen. Varför det? Därför att lagen är skriven i hans hjärta. Det är annorlunda när evangeliet förkunnas. Evangeliet uppenbarar och förkunnar inget

annat än den gudomliga nådens frivilliga gärningar, och de är inte alls självklara. Gud var inte tvungen att göra det han gjorde enligt evangeliet.

2. vad de innehåller

Skillnaden mellan lag och evangelium visar sig i deras innehåll. Lagen säger vad *vi* ska göra. Evangeliet innehåller inga sådana instruktioner utan visar istället vad *Gud* gör. Lagen talar om *våra* gärningar. Evangeliet talar om *Guds* väldiga gärningar. I lagen hör vi Guds tiofaldiga ”du ska”, evangeliet ställer inga som helst krav. Lagen har ingenting att säga om nåd och förlåtelse, den kommer bara med bud och förbud. Evangeliet å andra sidan innehåller endast erbjudanden. Det betyder: inte ta utan ge. Evangeliet innehåller inget annat än nåd och sanning.

3. vad de utlovar

Lag och evangelium är olika på grund av vad de utlovar. Det lagen utlovar är precis lika stort som det evangeliet utlovar, nämligen frälsning och evigt liv. Men här ser vi en oerhörd skillnad: alla lagens löften har som villkor att vi håller den helt och hållet. Därför är lagens löften mer nedslående ju större de är. Lagen erbjuder oss mat men räcker inte fram den så att vi kan ta emot den. Lagen säger förvisso: ”Jag ska släcka din själs törst och stilla din hunger.” Men den kan inte åstadkomma detta eftersom den alltid tillägger: ”Ni ska få allt det här om ni gör det jag befäller.” Lägga som kontrast märker till evangeliets kärleksfulla och tröstande ord som lovar oss Guds nåd och frälsning utan några som helst villkor. Det är ett löfte om fri nåd. Evangeliet begär inget annat av oss än ”Ta emot det jag ger, det är ditt.” Detta är inte ett villkor utan en kärleksfull inbjudan.

4. deras hotelser

En annan skillnad mellan lag och

evangelium har att göra med *hotelser*. Evangelium innehåller inga hotelser alls, bara ord av tröst. Om man träffar på en hotelse i Skriften kan man vara säker på att det bibelstället hör till lagen, för lagen är inget annat än hot.

5. deras funktion

Lag och evangelium har olika *funktion*. Lagens funktion är trefaldig. För det första säger lagen vad vi ska göra men hjälper oss inte att göra det utan får oss snarare att bli mer ovilliga att hålla lagen. För det andra avslöjar lagen människans synder men hjälper henne inte att bli av med dem utan driver henne till förtvivlan. För det tredje åstadkommer lagen ånger och skräck för helvetet, döden och Guds vrede. Men den har inte ett uns av tröst att ge syndaren.

Evangeliet verkar på ett helt annat sätt. För det första kräver evangeliet tro, men ger också samtidigt denna tro. När vi predikar: ”Tro på Herren Jesus Kristus”, ger Gud tro genom vår förkunnelse. Vi förkunnar tron och var och en som inte avsiktligt står emot får tron. För det andra förebrår inte evangeliet syndaren utan befriar honom från all skräck, fruktan och ångest och fyller honom med frid och glädje i den Helige Ande. För det tredje kräver inte evangeliet att människan först måste åstadkomma ett gott hjärta, bättre sinnelag, förbättringar i livet, gudsfruktan och kärlek vare sig till Gud eller människor. Evangeliet befäller ingenting men det förändrar människan. Det lägger kärlek i hennes hjärta och gör henne skickad för alla goda gärningar. Evangeliet kräver ingenting men ger allt.

6. vilka enskilda människor den ena eller andra läran ska förkunnas för

Slutligen finns det en skillnad som har att göra med vilka *enskilda människor* lagen eller evangeliet ska förkunnas för. De människor

som lagen eller evangeliet behöver utföra sitt verk med är helt olika. Lagen ska förkunnas för säkra syndare och evangeliet för bekymrade syndare. Men båda läror ska förvisso förkunnas. Här är frågan: Vilka är de människor som främst måste få höra lagen respektive evangeliet?

I 1 Tim. 1:8-10 skriver Paulus: ”Men vi vet att lagen är god, om man brukar den rätt och inser att den inte är till för rättfärdiga utan för laglösa och upproriska, gudlösa och syndare, oheliga och oandliga, för dem som misshandlar sin far och mor, för dråpare, för dem som utövar otukt och homosexualitet, för slavhandlare, lögnare, menedare och för alla som står emot den sunda läran.” Så länge en människa lever obesvärad i sina synder eller inte vill överge en viss synd ska endast lagen som förbannar och dömer predikas för henne. Men så fort hon blir förskräckt över sitt tillstånd ska evangelium genast räcka henne. Ty från den stunden kan hon inte längre räknas som en säker syndare. Så länge djävulen håller dig kvar i en enda synd är du ännu inte lämpad att ta emot evangeliet. Då ska bara lagen predikas för dig.

Men för stackars bedrövade syndare får inte ett ord av lagen förkunnas. Ve den predikant som fortsätter predika lag för en hungerande syndare! Till en sådan ska han tvärtom säga: ”Kom, kom! Det finns ännu rum! Det spelar ingen roll hur stor syndare du är, det finns ännu rum för dig. Även om du är en Judas eller en Kain, så finns det ännu rum. Kom, kom till Jesus!” Det är för sådana människor evangeliet ska predikas.

En förkortad version av *The Proper Distinction Between Law and Gospel* (St. Louis, Mo. 1928), s. 5-18. Översättning: Birgitta Erlandsson.

Noterat

Bibels viktigaste lära

I tidskriften Genesis 1/2011 skriver Jonathan Safati, fil dr i fysikalisk kemi, i en artikel med rubriken ”Kan vi lita på Bibeln?”:

Bibels viktigaste lära är Kristi seger över döden genom sin uppståndelse och vad det betyder för dig och mig personligen. . . .

Bibeln visar att det finns en Gud som skapade oss och därför äger oss. Han har fastställt absoluta moralnormer inför vilka vi kommer till korta (Romarbrevet 3:23). Han är fullkomligt rättvis och måste därför straffa överträdelser. Eftersom våra överträdelser kränker hans oändliga helighet, måste också straffet vara oändligt.

Antingen måste ett sådant straff bli vårt eller tas av en ställföreträdare för oss (Jesaja 53). Ställföreträdaren måste vara helt och fullt människa för att kunna företrädas mänskligheten (Hebreerbrevet 2:14) och helt och fullt Gud för att kunna bestå inför Guds oändliga vrede (Jesaja 53:10). För att vara medlare mellan Gud och människan måste Jesus vara bådadera. I 1 Timoteusbrevet 2:5 står det:

Ty Gud är en, och en är medlaren mellan Gud och människor, en människa, Kristus Jesus.

Vi kan inte förtjäna vår frälsning genom några gärningar vi utför (Romarbrevet 3:24, 4:2, Efesierbrevet 2:8-9). Dessa bibelställen lär att rättfärdiggörelsen, att förklaras oskyldig inför Gud, är en gåva. Den får man i det ögonblick man tror på Jesus (Romarbrevet 5:1).

(Tidskriften Genesis är fokuserad på ursprungsfrågor i relation till Bibeln. Den utkommer med 4 nr/år. Prenumerationen kostar 155 kr (stud. och pensionärer 115 kr), pg 295588-8.)

King James 400 år

King James Bibel är en översättning av Bibeln till engelska som kom 1611. Fortfarande är den en av världens mest sålda bibelöversättningar bland engelskspråkiga läsare. Sedan november 2007, då King James-bibeln lanserades på nätet, har 3 miljoner människor besökt sajten www.kingjamesbibleonline.org.

Kan avfallet i svenska kyrkan bli tydligare?

Prästen Ulla Karlsson orsakade under fastetiden debatt i Kyrkans tidning genom en artikel där hon förfasar sig över förkunnelsen om synd och försoning. Hennes ord får tala för sig själva:

Är det bara jag som känner det motbjudande att ta dessa ord i min mun? Den gudsbild och människosyn som avbildas är förfärlig och grotesk! - - - Det finns ingen fallen skapelse och därför blir hela försoningsläran orimlig! Plocka bort allt tal om synd, skuld, skam, blod slaktade lamm och annat förfärligt! Det hör inte hemma i modern tid, bland upplysta människor! - - - Tanken att Jesus dog på korset för ”våra synders skull”, att ”han har betalat skulden med sitt eget blod”, är motbjudande och bortom allt sunt förnuft och rimlighet i en modern tillvaro. - - - Tala istället om kärlek, kärlek till medmänniskor, kärlek till det egna jaget, barmhärtighet, godhet, medmänsklighet, frihet, yttrandefrihet, jämlikhet, mod, självkänsla, självförtroende, upprättelse och kärlek igen. Det är vad världen behöver!

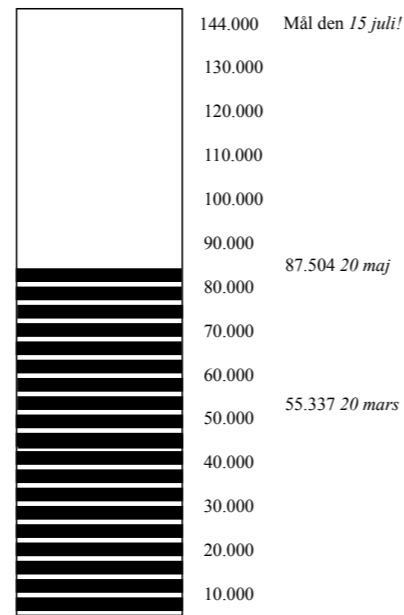
(Ur Kyrkans Tidning 110324)

Budskapet om korset är en dårskap för dem som blir förtappade, men för oss som blir frälsta är det en Guds kraft (1 Kor. 1:18).

LBKs sommarläger på Hjälmgården 13-17 juli

Onsdag		13	Barnkörövning
13.30	Körövning	15	Stefan Sjökvist: "Omvändelsen: Att vara kristen är att bli gripen av Kristus"
16.30	Kvällsmat		Samtalsgrupper
17.30	Samling barnundervisningsansvariga		Parallellt barnundervisning
18	Körövning	16.30	Kvällsmat
19	Välkomsthälsning, Torsten Carlsson	17.30	Körövning
20	Kvällsgudstjänst, Peter Öman: "Löften om Andens närvaro"	19	Förbönsgudstjänst. Hälsningar från när och fjärran (P. Öman & Carl Nordberg)
20.30	Kvällsfika	20.30	Kvällsfika
Torsdag		Lördag	
8	Frukost	8	Frukost
9.15	Morgongudstjänst, Lars Gunnarsson: Fil. 3:12	9.15	Morgongudstjänst, Hans Ahlskog: "Att vara kristen är att lyssna till Guds ord"
10.15	John Vieths: "Att vara kristen är att vara rädd om sin själ" Samtalsgrupper Parallellt barnundervisning	10.15	Alvar Svenson: "Att vara kristen i familjen" Samtalsgrupper Parallellt barnundervisning
12	Lunch	12	Lunch
13	Barnkörövning	13	Barnkörövning
15	Peter Öman: "Att vara ung kristen i församlingen, skolan och samhället" Samtalsgrupper	15	Aktiviteter för alla åldrar
16.30	Kvällsmat	16.30	Kvällsmat
17.30	Körövning	17.30	Körövning
19	Kvällsgudstjänst, Andreas Drechsler: Fil. 2:13 Presentation av lägerdeltagare	19	Musikgudstjänst med körer och instrumentalister (Ingvar Adriansson)
20.30	Kvällsfika	20.30	Korvgrillning
Fredag		Söndag	
8	Frukost	8.30	Frukost
9.15	Morgongudstjänst, Stefan Hedkvist	10.30	Högtidsgudstjänst med nattvard (Alvar Svenson). Kollekt
10.15	Seth Erlandsson: "Bilder i GT för den nya födelsen" Samtalsgrupper Parallellt barnundervisning		Avslutning
12	Lunch		För priser, anmälan m.m. se nr 2 av Bibel och Bekännelse eller LBKs hemsida.

Hjälp oss nå målet!

Bankkontonr
9960 42 02273365
(Obs! 9960 är Nordeabankens clearingnummer)

Bankgironr 306-7345

Plusgiro 22 73 36-5

Vår Gud och Far vet vad som kommer att hända

Nej, sök först Guds rike och hans rättfärdighet så ska ni få allt det andra också. Gör er alltså inte bekymmer för morgondagen. Den ska själv bära sitt bekymmer. Var dag har nog av sin egen plåga. (Matt. 6:33,34)

VAD KOMMER ATT HÄNDA I MORGON? Vi fyller våra kalendrar med otaliga aktiviteter. Vi har redan upp över öronen med saker som vi inte hunnit med. Hur ska vi klara av allt vi blir ombedda att göra? Hur ska vi veta om vi prioriterar på ett klokt sätt?

Utöver den framtid vi tror oss känna till finns en som är fullständigt okänd. Vår väl planerade framtid kan på några minuter förändras genom en kris. Oförutsedda beslut måste tas på arbetet. Ett sjukt barn måste hämtas på skolan.

Det är skrämmande vad framtiden kan innebära. En dörrknackning mitt i natten förändrar livet för alltid. Ett dödsbud är varje förälders mardröm.

Hur ska vi kunna sova om natten om framtiden ser så skräckinjagande ut? Hur kan Jesus säga: "Gör er inte bekymmer"?

Hans svar är att din Far känner din framtid. Han har redan sett in i den nya dagen och beslutat vad som är bäst för dig.

Den verkliga frågan är: "Kan du lita på honom? Kan du anförtra din framtid åt honom?"

Försök se tillbaka. Ta itu med livet som om du satt i en roddbåt med din Far som styrman

i båtens akter. När du rör är din blick riktad bakåt. Där ser du din Far som har sin blick riktad framåt. Och han är alltid med dig. "Jag ska aldrig lämna dig eller överge dig" (Hebr. 13:5).

När du tittar tillbaka ser du vilken kurs din Far stakade ut för dig i det förflutna. Det är en kurs som började före världens skapelse, när han utvalde dig att vara hans egen. Det är en kurs som fick honom att ge dig sin Son som den största gåvan. Det är en kurs fylld av faror. Men din Far stillade stormarna och ledde dig över till synes oframkomliga klippor och fallgropar.

Vi blir förvirrade när vi tappar fokus på vår Fars närvaro hos oss och på hans nådiga vägledning i det förflutna. Därför säger Jesus att vi ska bevara vårt fokus på Fadern. Han känner din framtid. Han vill vägleda dig nu och till sist vill han föra dig till ditt himmelska hem.

Vår Far i himlen, vi vet allt det här, men ändå griper fruktan så ofta tag om våra hjärtan. Hjälp oss att fokusera på dig. Fader, vi förlitar oss på dig. Hjälp oss komma över våra tvivel. Amen.

Ur Meditations

Orbaden
22-26 juni
Ungdomsläger

Ruurikkala
6-9 juli
Sommarläger
Finland

Hjälmargården
13-17 juli
Sommarläger
Sverige

Himmel och Hav
22-24 juli
Kirkemøte Norge

